COMUNITAT EKO (CLARA)

-

El naixement d'Eko

La comunitat Eko, el projecte d'Eko[1], neix a principis de març del 2016 des d'un grupet de persones que estaven fent voluntariat a Lesbos. La Clara és una activista de Mataró, membre de la Comunitat Eko i militant d'Endavant[2] que es suma a aquest grup el 12 de març. Diu que eren una mica com "4 pringaos", que no sumaven més que els dits d'una mà, i que es trobàven a Idomeni [3] molt impotents, que si hi feien algo era més mal que bé. Defineix la situació de molta emergència, on les

---

[1] A les xarxes: www.comunitateko.cat, Facebook: Eko Project, Youtube: Comunitat Eko

[2] Endavant – OSAN (Organització Socialista d'Alliberament Nacional). Més informació i lloc web: http://www.endavant.org/

[3] Idomeni es troba al nord a la frontera amb Macedònia del Nord. Segons explica Ariadna Masmitjà, voluntària d'Eko: "Els refugiats arriben a Grècia per la costa, se'n van cap a la capital, a Atenes, i d'allà pugen amunt per creuar cap a Macedònia del Nord i seguir el seu camí cap al centre i el nord d'Europa. Però allà els tanquen la frontera, i hi acaben fent camps improvisats". (https://directa.cat/refugiats-van-arrencar-flors-oferien-als-policies-com-simbol-de-pau)

refugiades havien de treure l'aigua de les seves tendes amb galledes, en la fase on feien coses però eren coses com repartir botes d'aigua o mantes, en unes condicions infrahumanes molt bèsties i en un camp de 16.000 persones a Idomeni. Explica com eren 4 que acabaven d'aparèixer allà nous i es veien fent una tasca molt assistencialista, que no era com es sentien còmodes ni com volien fer les coses.

Explica com durant aquelles setmanes van aparèixer 7 autobusos que van parar a una gasolinera que tenia el nom d' "Eko" i van descarregar-hi persones refugiades dient-los que allò era Idomeni quan en realitat aquella gasolinera estava a 22km d'Idomeni, a la població grega de Polykastro, situada a 25km de la frontera amb Macedònia del Nord. Plovia i es trobaven a la intempèrie. En aquest context voluntàris de Lesbos amb els que anava s'hi van desplaçar a fer-hi assistència, donar tendes... i així es va crear el camp d'Eko. La Clara explica que van decidir que aquell seria el seu espai d'acció, veient que hi havien entre

unes 2000-2500 persones i que aquesta xifra sí que permetia formar alguna cosa diferent del caos d'Idomeni.

Van rebre una donació d'una carpa molt grossa i quan ja portaven molts dies fent repartiments, coneixent a la gent, etc. van convocar una assemblea amb persones del propi camp interessades en col·laborar i els van dir que aquella carpa era per ells, i que eren ells qui havia de decidir què fer-ne. Així van decidir que allò fos un espai infantil (no una escola, ja que una escola vol dir quedar-se en un lloc, i ells tenien intenció de marxar aviat). Així va començar el Projecte Eko[4].

La Clara posa èmfasi en com tot es va donar d'una forma improvitzada i es definia segons les possibilitats, sense cap intenció ni projecte previs. L'espai infantil va ser en un principi un caos molt complicat d'arrencar perquè el vent girava la carpa, algunes persones refugiades s'emportaven els palets

[4] En el següent vídeo es pot veure el naixement i la història del projecte així com el seu funcionament: https://www.youtube.com/watch?v=axiE1oFmUoU

de sota perquè necessitaven fusta per cremar, etc. Defineix aquesta última situació com a comprensible i reconeix que al principi va ser complex però més endavant tot va anar rutllant i cada vegada més gent es sumava i s'implicava al projecte. Així van aconseguir treballar des de la comunitat, no per la comunitat, treballant no per les persones refugiades, sinó amb elles.

L'espai infantil va acabar portant a un projecte comunitàri on hi havia una cuina comunitària on es feia menjar per cada dia, amb cuiners del propi camp, una escola també amb mestres del propi camp, un espai per dones autogestionat per refugiades que van decidir que fos un saló de bellesa, un equip d'estructura per donar suport a la construcció d'espais en general i també d'espais d'ombres, ja que a l'estiu feia molta calor. També hi havia un equip que s'encarregava de fer distribució. O es feia distribució a tot el camp o no se'n feia, perquè sinó es generaven conflictes.

Algunes de les voluntàries van ser detingudes[5] i posteriorment aquest primer camp va ser desallotjat per la policia Grega la matinada del 13 de juny, portant tots els refugiats a un camp militaritzat a Vasilika (Grècia) i arrestant el voluntariat que es trobava al camp d'Eko[6]. Després del desallotjament van seguir realitzant activitats durant el dia fora d'aquest camp sense participar-ne de forma directa, apart de que perquè era molt difícil tampoc volíem per raons polítiques[7]. Es va crear Eko 2, que era un espai de dia on es procurava realitzar tot un ventall d'activitats, adaptant-se a les necessitats de les persones en cerca de refugi. Posteriorment moltes d'aquestes persones han estat repartides a Atenes en

---

[5] Més informació sobre les detencions: https://directa.cat/actualitat/fiscalia-acusa-voluntaries-catalanes-idomeni-de-desestabilitzacio-de-lestat-grec

[6] Notícies sobre el desallotjament i les detencions:
http://www.eldiario.es/desalambre/policia-desalojo-refugiados-Eko-previo_0_526347476.html
https://directa.cat/actualitat/evacuacio-deko-station-mes-lluny-deuropa

[7] Més informació sobre la creació de l'espai de dia: http://lliureimillor.cat/2016/08/31/oluntaris-catalans-impulsen-eko-un-centre-de-dia-per-a-persones-refugiades-que-es-troben-estancades-a-grecia/

hostals i hotels, llavors s'ha engegat un projecte a Atenes, amb persones d'aquesta mateixa comunitat, que es basa en realitzar acompanyaments psicològics, educatius... s'han anat adaptant als mitjans.

Posicionament polític

La nostra idea és treballar des de la comunitat, no per la comunitat, és a dir, nosaltres no treballàvem per les persones refugiades sinó amb les persones refugiades. Nosaltres teníem un punt bastant polític ja que no considerem que allò era una crisi humanitària. Una ciris humanitària és quan hi ha un huracà i tu no pots controlar i queda un territòri que està destruït, perquè són coses que passen... Allò és un conflicte polític, un conflicte polític des de Síria, Afganistan, el Senegal... també ho és quan els governs europeus, en el moment on hi ha més morts a la Maditerrània, retallen pressupost en salvament militar i l'augmenten en construcció de fronteres i en control policial. El que passa a Síria és

com la 3a guerra mundial però externalitzada. És un conflicte polític des del moment en que es firma un tractat amb Turquia, i a darrera la gestió de les canals d'entrada migratòria a Europa amb aquesta construcció de l'Europa fortalesa, que és una aposta política.

Significats al voltant de com s'ha anomenat la situació

Per començar no veig la diferència entre refugiats. No hi ha refugiats de primera, de segona,, em semblen molt perilloses aquestes distincions. Perquè és refugiat el de Síria però Europa no considera moltes vegades refugiats per exemple els de l'Afganistan, que òbviament que són refugiats. Refugiada és tota persona que no pot desenvolupar el seu projecte de vida en el seu país d'origen i que es veu forçada a marxar. Això és un grup molt gran, gairebé totes les persones desplaçades, són refugiades. Per mi els migrants econòmics també són refugiats. La persona que marxa del Senegal

perquè no té per menjar, perquè no te per donar a la seva família perquè han anat empreses espanyoles multinacionals a les costes i han destrossat tot el teixit econòmic local i aquestes persones s'han quedat sense feina i es veuen obligades a creuar l'estret i a fugir cap a Europa... aquestes persones també son refugiades.

La distinció entre categories es deu a interessos econòmics. El capitalisme necessita del control demogràfic perquè el sistema funcioni. Això ho veiem. Europa decideix quan li va bé o no li va bé que entri gent per un tema productiu. Llavors queda molt bé dir, "refugiats de guerres", "refugiats de..." aquests sí. Llavors veus a la població civil "prou vulneracions de drets dels refugiats de guerra". Perdona? Què vol dir això? A uns sí i a uns no? Com va això? Em sembla molt perillòs[8].

[8] Posicionaments en la línia del que comenta la Clara es poden veure reflectits també a les xarxes com ara a: https://www.racocatala.cat/forums/fil/207320/volem-acollir

Afectació de la situació segons el gènere

Crec que la situació afecta de forma molt diferent a homes que a dones. El que he vist als camps és que les dones són el motor del camp, claríssim. En el moment que treus l'agència a les persones i els dius "queda't aquí, quiet, assegut per un temps", que pot ser anys... i no tens dret a decidir absolutament res... els homes es veuen molt desubicats en el seu rol per exemple d'anar a treballar, de ser el sustent econòmic. Hi ha molts homes amb unes depressions "de cavall", que literalment no es mouen de la cadira, amb temes d'alcohol, drogues... Es veuen coses molt "xungues" i moltes vegades és un rostre masculí qui es veu en aquesta situació. Són les dones les que estan no només fent tot el treball de cures i reproductiu, no només cuinant, ocupant-se de la tenda, dels fills i filles, també del suport emocional, molt important allà. Són elles les que "tiren del carro", que són el motor del camp. Crec que es dòna una imatge molt victimitzadora de les dones, com subjectes víctimes. Les dones al camp participaven

de tots els moviments, de totes les reivindicacions, de les manifestacions... tenien un paper actiu, i això no s'explica, no es mostra.

En canvi, per exemple quan parlem de migrants, de refugiats... (ara ha canviat una mica perquè s'han visibilitzat les famílies) la meitat de persones desplaçades són dones[9] i moltes vegades quan pensem en migrants ens ve al cap la imatge d'un home, jove... amb unes característiques molt concretes. Això no és així, això no és el que hem vist a Grècia. Que en el nostre imaginàri tinguem un perfil molt concret pel que fa a les persones migrades i refugiades com a homes, joves, etc. també fa que la nostra política o la nostra acció vagi pensada cap a un col·lectiu en concret. En la realitat és que les dones són molt potents, molt motor... però que a vegades estan en una situació de vulnerabilitat, molt gran, més que els homes. Per exemple pel que fa al tràfic, a l'explotació sexual... són les dones qui són molt més vulnerables, són les

[9] Segons dades de l'ACNUR: http://www.acnur.org/a-quien-ayuda/mujeres/

que reben una opressió directa, no només pel racisme i el classisme, sinó també pel patriarcat.

El paper dels mitjans de comunicació

El tema dels mitjans de comunicació no és el meu àmbit, però crec que parlen del tema quan els interessa. Se n'ha parlat bastant últimament però no perquè ells ho hagin decidit sinó perquè hi ha hagut prou mobilitzacions. Tot i això, em posa dels nervis com tracten el tema, com ho justifiquen, com donen aquesta imatge de "refugiats de guerra", de "migrants de primera" i "de segona"... Perquè molt bé que se'n parli però que siguin conscients que formen part d'un engranatge molt pervers i també racista. No hi ha un compromís... Clar, de mitjans de comunicació n'hi han molts. Però en els "mass media" crec que no hi ha un tema de compromís, sinó ara se'n parla, ara en parlem, i després de la manifestació de Casa nostra casa vostra[10] ja està. Ja

[10] Campanya que mediàticament ha protagonitzat la voluntat d'acollir persones refugiades. Ha aglutinat adhesions tant individuals com col·lectives i ha realitzat actes arreu del territori a més de convocar una multitudinària manifestació pel

no hi ha refugiats, no? Els mitjans de comunicació podrien estar fent alguna noticia pressionant a les institucions... i no ho estan fent, i podrien fer una noticia perfectament.

Valoració de l'organització de la solidaritat a Catalunya al voltant de l'anomenada "crisi dels refugiats"

Organització de la solidaritat a Catalunya

Intentant no caure en la negativitat, perquè quan fem crítiques ho fem moltes vegades des d'allà. Tinc crítiques negatives però... jo no se on s'ha aconseguit tanta unitat i tanta força: a l'hora de mobilitzar, de generar consciència, crec que podem estar molt orgulloses de tota la xarxa que s'ha creat. Crec que ha estat perquè tenim una cultura associativa bastant potent. Amb tot el tema de la solidaritat, també és veritat que de vegades entrem en rollos

centre de Barcelona. Més informació i lloc web: http://casanostracasavostra.cat/

caritatius i assitencialistes, no tant de solidaritat internacionalista, sinó del plan "ai pobres refugiats"... però sí que hi ha una cultura d'això. Això és així. Crec que la campanya Casa nostra casa vostra ha jugat unes cartes que normalment els moviments socials no estem acostumades a moure a nivell comunicatiu, amb una campanya comunicativa molt important, amb professionals de la comunicació però que els mancava un tema de contingut polític molt gran. A la vegada és això, han aconseguit traspassar, uns límits que els moviments socials... no ho sabem fer. No només no ho sabem fer sinó que tampoc ho volem fer perquè no entrem en unes línies vermelles que almenys jo personalment... no traspassaria. Tot i que ara ho veus i penses de què ha servit tanta campanya comunicativa si tampoc hi ha hagut cap compromís a nivell polític perquè ara puguem dir: "hem arribat aquí, volíem arribar a això".

Solidaritat i perspectiva feminista

Pel que fa a si aquesta resposta ha tingut una mirada diferenciada en com afecta la situació a homes i dones crec que no, crec que dir que sí seria tenir una mirada massa meva. Crec que la gent del meu entorn, (sóc una pesada del feminisme), li ha quedat clar que existeix el patriarcat, etc., també perquè em relaciono amb qui em relaciono. Però no crec que hagi sigut un tema central. Ara estava pensant, per exemple en la campanya de Casa nostra casa vostra, sí que se'n parla de les dones... del col·lectiu de dones que teníem allà, que eren molt potents i estaven molt empoderades, se'n parla però no, no crec que sigui un tema central. Crec que com a mínim ha canviat una mica l'imaginari, ja no hi ha una imatge tant, tant, masculinitzada, del fet migratòri, amb els refugiats. Crec que amb els migrants sí que encara s'associa a algú masculí però crec que quan penses en persones en cerca de refugi venen més imatges en femení. Crec que s'ha visibilitzat en general més, crec que el pròpi logo de

Refugees welcome[11], al ser d'una família, ja diu molt... però no se'n parla per exemple de les mares que no van amb els seus marits, o que van simplement amb els seus fills que no tenen pare.

Mapa de la solidaritat

Des de la Comunitat Eko tot va començar des d'un treball a Grècia on hem tingut una confrontació molt gran amb les ONG's, no només no en volem saber res sinó que denunciem la tasca que estan fent i denunciem a l'ACNUR, que no és una ONG, sinó l'Agència de la Unió Europea encarregada de la gestió dels Refugiats, que està fent una vulneració de drets molt gran i n'és responsable. Els assenyalo, han mentit a refugiats i van de la mà de la Unió Europea, són la "cara maca" de la Unió Europea però els hem vist mentir als refugiats dient-los "si vas a aquest camp militaritzat..." i ensenyar-los fotos d'un camp preciós, amb cavalls i tot... "si vas en

[11] Logo que ha acompanyat al moviment "Refugees welcome" iniciativa internacional en favor a l'acollida de persones refugiades.

aquest camp, d'aquí dos mesos vas a Alemanya" o "si pujes en aquest autobús, d'aquí dos mesos vas a Alemanya" això és violència. Això és per entrar en un procés judicial. No només això sinó que l'ACNUR, que eren els encarregats que anessin, juntament amb les forces de seguretat, al camp militaritzat de Vasilika on tenien un pressupost de 9 milions d'euros on hem vist que no han gastat una merda. És un insult, que hi hagi persones que han hagut d'anar a l'hospital per culpa de les condicions infrahumanes del camp militaritzat i els hem hagut de portar nosaltres perquè ells no s'han dignat a fer-ho, quan no estaven allà tampoc. La gent no tenia aigua, la gent no tenia calefacció i això a l'ACNUR "els hi suda". Els assenyalo el que faci falta. Hi ha una confrontació amb tots aquests agents per part de la Comunitat d'Eko.

Després tindrem a Caritas[12], en un context d'extrema necessitat jo més enllà de veure'ls sense fer res, asseguts cada dia prenent el sol, jo no els he vist

[12] Confederació de les entitats d'acció caritativa i social de l'església catòlica a Espanya, lloc web: http://www.caritas.es

fent gaire cosa més. Vull dir, hi ha tot un tema de quan "tu t'hi mulles, tu t'hi poses" tens una responsabilitat i actua en conseqüència. Si tu decideixes, o per exemple quan van haver-hi tots els atacs amb gas lacrimogen.. era Creu Roja[13], Caritas, una altra ONG que no recordo... van marxar, per un tema de seguretat del personal desplaçat que ho entenc però van deixar a tota la gent del camp allà... tu per què estàs allà? si tens una atenció mèdica no pots marxar quan tiren gasos lacrimògens, sinó no haver anat allà.

Llavors, allà coneixem a Stop Mare Mortum[14], amb qui tenim molt bona relació i fan tota una tasca de denúncia i d'accions molt bona. Amb grups autònoms com a Brigada[15], amb qui vam acabar treballant i sent una mateixa cosa amb Comunitat Eko, amb tot de voluntàris independents que han marcat un abans i un després en tot el que ha passat

---

[13] Organització humanitària internacional, lloc web: http://www.creuroja.org

[14] Plataforma ciutadana que té per objectiu fomentar un canvi en les polítiques europees d'estrangeria i migratòries, lloc web: https://stopmaremortum.org/

[15] Brigada d'activistes Eko-Idomeni, lloc web: https://www.facebook.com/brigada.idomeni/

a Grècia. A Eko hi treballava molt voluntariat independent. Crec que a més hem donat una lliçó a les ONG's. Els hem demostrat que no fa falta tota aquesta burocràcia, per això i pel treball de grups autònoms.

D'aquí la Comunitat Eko comença a aterrar més a Catalunya. Les accions que es desenvolupen sempre al principi van assenyalar molt a la UE però cada cop es va com aterrant més a l'àmbit més nacional o estatal. Llavors assenyalem a l'Estat Espanyol, i molts col·lectius assenyalen l'estat Espanyol com a responsable directe perquè no està permetent que s'acullin persones.

Comunitat Eko sorgeix gràcies a un grup autònom i d'iniciatives locals. Neix molt, molt, molt de base. Ens retroalimentàvem amb les iniciatives locals. No haguéssim sigut res sense tota aquesta base. Comunitat Eko comencem a fer una mica d'anàlisi i autocrítica del que passa aquí a Catalunya. Llavors aquí la CUP[16], ens ha mostrat suport, hi ha

[16] Candidatura d'Unitat Popular, organització política assembleària d'abast nacional, lloc web: http://cup.cat

hagut bona relació, tot i que no hi ha hagut un treball directe fins a Casa nostra casa vostra. Crec que la CUP ha tingut bona relació tant amb Stop Mare Mortum com amb iniciatives locals i sempre ha assenyalat no només l'Estat Espanyol sinó també la Generalitat. Des de la comunitat Eko amb la Generalitat hi hem tingut una mica de tot. Tan bona sintonia quan ha calgut però també hem assenyalat de forma directa les responsabilitats dels polítics catalans de "no tot és Espanya". Aquí hi ha moltes coses a fer i n'hauríem d'estar fent.

Llavors es fa també tot un treball, comencem a treballar a tenir més present tots els col·lectius com ara el Sindicat popular de manters[17], i tota la repressió que viuen[18]. No fem un treball conjunt, però sí que considerem que és la mateixa lluita des de punts diferents, compartim les seves

[17] Sindicat popular de venedors ambulants, treballadors organitzats per a la defensa dels seus drets, lloc web: https://www.facebook.com/SindicatoPopulardeVendedoresAmbulantes/

[18] Episodis com els que es narren a: https://directa.cat/tolerancia-zero-contra-venedors-ambulants-al-centre-de-barcelona

reivindicacions i són ells qui tenen la legitimitat de marcar l'agenda política. Llavors com que ens comencem a mobilitzar amb el Sindicat popular, no se fins a quin punt tu ets Comunitat Eko però també moltes altres coses. La CUP amb Sindicat, Papers per tothom[19], amb Tanquem els CIE's[20]... sempre ha tingut una relació bona. El Punt de suport a les persones migrants[21], crec que te molt a veure amb els grups autònoms, hi ha moltes persones que eren de la comunitat Eko que quan tornen creen el Punt de suport. No va sorgir d'Eko ni molt menys i té un tarannà més autònom,, però hi ha persones que han estat voluntàries de la Brigada i de Comunitat Eko que van al Punt de Suport.

Amb tot aquest cacao apareix Casa nostra casa vostra. En Ruben i la Lara, que són els promotors de Casa nostra casa vostra, van ser voluntaris de

[19] Papers per tothom, entitat creada per a la defensa dels drets de les persones immigrades, lloc web: https://papelesparatodosytodas.blogspot.com.es/
[20] Campanya pel Tancament dels Centres d'Internament a Estrangers, lloc web: http://www.tanquemelscie.cat/
[21] Assemblea oberta que vol donar resposta d'acompanyament a aquelles persones i grups que, a causa del sistema capitalista neoliberal, patriarcal i heteronormatiu es veuen obligades a abandonar els seus llocs d'origen o que per voluntat pròpia decideixen viure en llocs diferents dels que van néixer, lloc web: https://www.facebook.com/bcn.puntsuportmigrants/

Comunitat Eko i molta de les persones que apareixen als vídeos i fotos són companys nostres de la comunitat Eko. Des deComunitat Eko, tot i que ens sumàvem a la campanya, consideràvem que té un problema de contingut polític, de voler sumar gent passant unes línies vermelles ... i aquí sí que hi ha un conflicte del col·lectiu. Però crec que va també està bé tenir-ho present per entendre-ho. Aquí apareixen per exemple agents com l'ANC[22]. La CUP hi té una relació bona per depèn de quins sectors i l'ANC amb la Generalitat hi té una relació molt bona. Llavors, clar, veiem coses de l'ANC que tot aquest discurs de l República, molt paternalista, fins i tot racista en el sentit de "jo blanc, et dono permís per..." i no, no va així. Em sembla que està bastant clar. Sindillar[23]no les conec però personalment no, i no hi hagut relació amb Comunitat Eko tot i que la CUP, i des de l'esquerra anticapitalista sí que hi ha relació. Hi ha una

[22] Assemblea Nacional Catalana, Més informació i lloc web: http://www.anc.cat/
[23] Sindillar, sindicat independent de dones treballadores de la llar i la cura. Més informació i lloc web: https://www.facebook.com/sindihogar.sindillar?fref=ts

assemblea que es diu l'Assemblea 2A[24], on crec que s'estan donant sinergies molt xules entre col·lectius migrants i col·lectius més que per entendre'ns podríem "de la solidaritat blanca". Crec que aquí hem de fer un pas al costat, seguir treballant molt però intentar que siguin ells qui ho liderin.

Després , Stop Mare Mortum crec que ha tingut un paper crucial a Casa nostra casa vostra però a la vegada potser han acabat molt cremades. La CUP a Casa nostra casa vostra hi participa però sobretot a la manifestació quan la Comunitat Eko li fa la proposta de fer un bloc desobedient. Una idea que no ve tant de la CUP sinó d'Arran[25] i Endavant, tot i que aquest últim no tant activament. Llavors clar, a Casa nostra, Casa vostra hi ha molta gent que li dóna suport i també té una relació amb la Generalitat: la Generalitat culpa a l'Estat espanyol perquè no fa la feina que li toca, però els grups més

[24] Assemblea de persones migrants i refugiades. Més informació i lloc web: https://www.facebook.com/Assemblea2A_BCN-362981824102287/

[25] Arran, Organització juvenil de l'Esquerra Independentista. Més informació i lloc web: http://arran.cat/

locals, i els d'Eko amb la CUP o així, assenyalem a la Generalitat de dir "bueno, no, tu tens coses a treballar". L'Amoròs[26] sap jugar molt bé les seves cartes, té una faceta pública on es mostra solidari i proactiu però sabem que té part de responsabilitat. Han sabut jugar les seves cartes, han sabut gestionar la manifestació i sortir-ne molt ben parats. Llavors venen amb el discurs de "el problema és Espanya", Espanya és una autoritat absoluta però no me'n parlis, vull dir, tampoc hi ha cap interès en fer veure que es fa res, també hi ha una de la UE bastant , tothom. i aquí els ajuntaments també entren amb .. hi hagut un bon paper dels Ajuntaments, no sabria ben bé on posar-los per això ... amb iniciatives locals, però sí que hi ha una voluntat des dels Ajuntaments. Tornem un altre cop a que si les coses es gestionessin des dels municipis aniria molt millor. Estic a un grup de treball de la CUP, d'inmigració i ho dèiem si tot això no passessès per la Generalitat sinó que es fes des dels ajuntaments... *otro gallo*

[26] Oriol Amorós, Secretari per a la Inmigració de la Generalitat (militant d'Esquerra Republicana de Catalunya)

cantaria. Podria ser tant diferent si tot es gestionés des de la base i des d'un municipalisme rupturista al servei de les necessitats de la gent!

Futur en l'articulació de la solidaritat

No tinc una bola de vidre, això està bé perquè mai saps cap on anirà. Crec que Stop Mare Mortum estan cansats i potser passaran a no ser tant actius. Crec que ara les iniciatives més locals començaran a tenir un paper més actiu i a guanyar potser més presència mediàtica no. Crec que pel que és la Comunitat Eko en principi a principis de juliol s'acaba el projecte, que és quan la gent ha d'estar en principi recolocada a Europa. Almenys en principi una part sí, llavors com a comunitat ja deixem de treballar i crec que nosaltres naixem per una cosa i està bé un cop acaba el projecte poder dir que el que hem dit ho hem fet. Comunitat Eko crec que com a agent no serà tant clau. Casa nostra casa vostra crec que acabarà participant d'alguns espais com grups de coordinació o així però ja està, té un caràcter

molt institucional que no se fins a quin punt pot arribar a més... sóc molt escèptica, m'agradaria que fos diferent però sóc molt escèptica i no crec que es mantingui. Ara el que hauria d'haver-hi és una acció de desobediència molt heavy però perquè passi això ha d'haver-hi, no una voluntat política perquè tema desobediència i moviment autònom l'hem de portar la gent, perquè la gent ja està creuant el que passa és que cal fer-ho no individualitzat: "no ho heu fet vosaltres doncs ho farà la gent" però falta la iniciativa, energia... perquè de diners n'hi ha, a més si a Comunitat Eko he après que els diners no són un problema, quan hi ha voluntat i energia els diners es troben.

Aquesta Producció Narrativa es va realitzar entre els mesos de gener i maig de 2017 com a resultat d'una série d'encontres i conversacions entre persones investigadores i activistes. Forma part del material produit durant el projecte Cartografia de la Solidaritat, en el marc del projecte finançat "Drets, Ciutadania i Participació a Barcelona: Cap a una Ciutat Acollidora" (Ajuntament de Barcelona, 2017). Produïda en el sé del grup Fractalitats en la Investigació Crítica.